

De bedrijfstak over het ontwerp-Structuurschema Drink- en Industrierwatervoorziening 1972

De Raad van Advies voor de ruimtelijke ordening hoorde bezwaarden

De termijn, waarop het ontwerp-Structuurschema Drink- en Industrierwatervoorziening 1972 ter visie heeft gelegen, eindigde op 17 april jl. Daarmee was ook de termijn voor het indienen van schriftelijke reacties bij de minister van Volksgezondheid en Milieuhygiëne afgesloten.

Vorige week woensdag en donderdag vonden openbare hoorzittingen plaats, in Zwolle, Heerenveen en Utrecht, waar belanghebbenden en belangstellenden hun visie op het Structuurschema ter kennis van de Raad van Advies konden brengen. Deze Raad zal een advies aan de regering uitbrengen, dat zal worden vastgesteld in een openbare vergadering van de Raad op 25 september 1974. De mondeling en schriftelijk gegeven meningen over het Structuurschema zullen aan dit advies worden toegevoegd.

De visie van de bedrijfstak werd op 9 mei jl. in Utrecht verwoord door ir. Th. G. Martijn. Namens de VEWIN gaf hij onder meer uiting aan de bezorgdheid van de waterleidingbedrijven over de lengte van de procedures in het kader van het Structuurschema, die de totstandkoming van de benodigde werken voor waterwinning ernstig kan belemmeren.

Dit artikel is de weergave van het standpunt van de VEWIN.

De volgorde is dezelfde als die van de hoofdstukken in het ontwerp-Structuurschema.

De VEWIN kan zich in grote lijnen met strekking en inhoud van het Structuurschema Drink- en Industrierwatervoorziening 1972 verenigen. Dit is op zichzelf niet verwonderlijk, gezien het overleg en de inbreng die — zij het vrijblijvend — door vele specialisten van de individuele waterleidingbedrijven is geleverd. Dat neemt niet weg dat de waterleidingbedrijven de nodige kritische kanttekeningen willen plaatsen bij een aantal hoofdkenmerken van het Structuurschema. Daarbij wordt geen kritiek geleverd op detailpunten, dus ook niet op de afzonderlijke infrastructurele werken, die in het Structuurschema zijn opgenomen. Deze discussie zal naar de mening van de VEWIN vooral aan de orde komen bij de opstelling van de tienjarenplannen.

Inleiding

In de inleiding van het ontwerp-Structuurschema Drink- en Industrierwatervoorziening 1972 wordt gesteld dat dit Structuurschema zijn oorsprong vindt in de behoefte tot een Aanvulling op de Tweede Nota over de Ruimtelijke Ordening van Nederland. Met deze Aanvulling beoogt de regering te komen tot een integrale visie op de ruimtelijke ordening van ons land, waarbij de verschillende sectoren die aanspraak maken op reservering van ruimte op een harmonische wijze in een totaal beeld worden ingepast.

Om tot dit totaalbeeld te kunnen komen is in eerste instantie gekozen voor een sectorsgewijze benadering, waarbij, gekoppeld aan een voor iedere sector geformuleerde doelstelling per sector, wordt aangegeven welk ruimtebeslag voor die sector nodig zal zijn op basis van de huidige veronderstellingen

omtrent de sociaal-economische ontwikkeling die Nederland in de komende decennia zal doormaken.

Binnen dit kader is nu een structuurschema voor de drink- en industrierwatervoorziening tot stand gekomen dat het eerste is in een rij van structuurschema's die in voorbereiding zijn voor de openbare nutsvoorzieningen en de communicatiesystemen. Hoewel van de aanvang af bij de ontwikkeling van elk structuurschema reeds zoveel mogelijk rekening wordt gehouden met andere belangen dan die van de desbetreffende sector, toch zal de eerder genoemde 'integrale visie op de ruimtelijke ordening van ons land' pas tot stand kunnen komen indien alle wensen zijn geïnventariseerd en vastgelegd in structuurschema's.

De inleiding van het Structuurschema vermeldt dat hiermede een periode van jaren gemoeid zal kunnen zijn. Dit betekent dat het ook nog een aantal jaren zal duren voordat de integrale visie op de ruimtelijke ordening van Nederland zijn beslag zal kunnen krijgen. Dit zal echter nimmer een definitief keuzepatroon zijn, omdat ook die integrale visie zal berusten op een weerslag van een steeds in ontwikkeling zijnde maatschappij.

Het is wel haast zeker dat zal blijken dat de ruimtelijke claims, die bij een veronderstelde verrassingsvrije ontwikkeling zullen ontstaan, in ons land niet alle zullen kunnen worden gehonoreerd.

Dit houdt in dat bij een samensmelting van al die wensen tot een integrale visie op de ruimtelijke ontwikkeling van Nederland, vanuit die integrale visie een terugkoppeling zal moeten plaatsvinden naar de verschil-

lende sectoren die nu door middel van structuurschema's worden geanalyseerd. Op grond van deze beschouwingen kan het huidige structuurschema door de VEWIN niet anders worden gezien dan als een eerste inventarisatie van de ruimtelijke claims, die op basis van de huidige inzichten op de toekomstige maatschappelijke ontwikkeling zullen ontstaan, indien de thans veronderstelde ontwikkeling in het waterverbruik met de beschikbare bronnen van wateronttrekking worden vergeleken. Met andere woorden, de hieruit volgende technische infrastructuur voor op die langere termijn, ziet de VEWIN als een voorlopige reservering van ruimte waar voorshands rekening mee moet worden gehouden door een ieder die op de aangegeven plaatsen anders gerichte activiteiten zou willen ondernemen.

Dit in tegenstelling tot de ontwikkeling van de openbare watervoorziening op korte termijn, waar de hiervoor genoemde relatieve vrijblijvendheid op langere termijn niet van toepassing kan zijn. Eenzelfde benadering zou dan immers tot een ernstige stagnatie in de thans noodzakelijke voorbereiding en uitvoering van waterwerken leiden, en dientengevolge tot onaanvaardbare repercussies op de nu gewenste sociaal-economische ontwikkelingen. Een en ander houdt naar de mening van de VEWIN in dat de nu tastenderwijze op gang gekomen ontwikkeling zal moeten uitmonden in een duidelijke en met zekerheden omklede strategie. De eigenaren van de waterleidingbedrijven moeten in staat worden gesteld een slagvaardig beleid te voeren, waarmee op doeltreffende wijze kan worden gereageerd en geanticipeerd op de maatschappelijke ontwikkelingen, dit alles in het kader van de in de Waterleidingwet opgelegde verplichtingen.

Met het Structuurschema neemt de regering de verantwoording op zich van planologische maatregelen, die het de waterleidingbedrijven mogelijk moet maken aan hun wettelijke verplichtingen te voldoen. Het is en blijft echter de taak en verantwoordelijkheid van de waterleidingbedrijven zich zélf een beeld te vormen van het toekomstig waterverbruik en te zorgen dat de nodige werken tot stand komen om aan hun wettelijke leveringsplicht te voldoen. Dat wil zeggen dat de waterleidingbedrijven zelf een belangrijk deel van de planning, alsook de uitvoering van werken tot winning, opslag, zuivering en transport verzorgen. In dit verband zou uit de zinsnede onderaan blz. 10 van het Structuurschema, luidende 'De distributie van het water binnen de voorzieningsgebieden der waterleidingbedrijven wordt met name

ten aanzien van de aspecten van planning en uitvoering beschouwd als een aanleggelegenheid van de bedrijfstak', kunnen worden gelezen dat dit naar de mening van de regering alleen voor de distributie van water geldt. Dit kan volgens de VEWIN nooit de bedoeling zijn geweest. Zij interpreteert deze zinsnede dan ook in die zin, dat distributie buiten het kader van dit Structuurschema valt. Overigens wordt op deze bladzijde ook vermeld dat de ruimtelijke consequenties van de aanleg van grote transportleidingen nog niet in dit Structuurschema aan de orde worden gesteld. Het zal duidelijk zijn dat de aanleg van grote transportleidingen onverbrekkelijk verbonden is met de aanleg van omvangrijke waterwinwerken. Zij zullen dan ook zeker deel gaan uitmaken van de tienjarenplannen. De aanleg van bedoelde transportleidingen dient evenzo verzekerd te worden als die van de waterwinwerken.

Het verheugt de VEWIN dat haar leden zich hebben uitgesproken voor een centraal gecoördineerde planning van de toekomstige waterwinwerken. Een planning die de in het Structuurschema aangekondigde opstelling van voortschrijdende tienjarenplannen tot doel heeft.

Thans wordt een voorstel aan de leden van de VEWIN voorbereid, om te komen tot een Planbureau waar deze tienjarenplannen worden voorbereid in voortdurende samenwerking met de waterleidingbedrijven en het Rijksinstituut voor Drinkwatervoorziening.

Gesteld kan worden dat dan een structuur is verkregen waarbij de rijksoverheid een duidelijke gesprekspartner tegenover zich vindt, waarmee alle ontwikkelingen die binnen Structuurschema, tienjarenplannen en basisplannen aan de orde zijn kunnen worden behandeld.

De VEWIN is er zich echter van bewust dat alle groeperingen in de maatschappij, zowel van overheids- als van particuliere zijde, de gelegenheid moeten krijgen hun inzichten over de ontwikkelde plannen tot uitdrukking te brengen en hun aandeel moeten kunnen leveren in de besluitvorming.

Dat hiervoor bepaalde procedures nodig zijn spreekt vanzelf. Wel dient met kracht te worden aangedrongen op zo kort mogelijke procedures, om te voorkomen dat een onaanvaardbare vertraging in de uitvoering van noodzakelijke werken ontstaat, of dat tenslotte werken ontstaan die feitelijk niet meer voldoen aan de technische en economische optima.

Op blz. 12 van het Structuurschema wordt gesteld 'dat de waterleidingbedrijven via een vergunningstelsel in de positie worden

gebracht dat zij geen andere werken mogen uitvoeren dan die, welke passen in het kader aangegeven in het Structuurschema voor de Drink- en Industrierwatervoorziening'. De VEWIN acht deze formulering te star, vooral wanneer zij wordt betrokken op de infrastructurele werken die in het Structuurschema zijn opgenomen. Naar de mening van de waterleidingbedrijven moet het mogelijk blijven een alternatief plan, dat als 'beter' naar voren komt doch niet in het Structuurschema is genoemd, toch tot ontwikkeling te brengen. De mogelijkheid moet aanwezig zijn, een dergelijk 'beter' alternatief op te nemen in het om de twee jaar te wijzigen tienjarenplan. Wachten tot de eerstvolgende wijziging van het Structuurschema zou weleens tot een te grote vertraging en daarmee tot een ondoelmatige ontwikkeling aanleiding kunnen geven.

De waterbehoefte van bevolking en industrie

De VEWIN schaart zich achter het uitgangspunt dat de raming van de toekomstige waterbehoefte één van de uitgangspunten is waarop het Structuurschema dient te worden gebaseerd. Men mag echter niet veronderstellen dat het mogelijk zou zijn in de huidige, zich dynamisch ontwikkelende maatschappij in dit opzicht dertig jaren vooruit te zien. De nu ontwikkelde prognose zal nimmer als taakstellend mogen worden beschouwd, doch slechts als richtsnoer mogen worden gehanteerd om na te gaan tot welke ontwikkelingen op ruimtelijk en waterhuishoudkundig gebied de nu zo goed mogelijk gemaakte prognose zal kunnen leiden.

Voor een reservering van mogelijkheden voor de aanleg van waterwinwerken is dit binnen het kader van het Structuurschema ook voldoende.

De VEWIN is het dan ook geheel eens met de gedachtengang, de totale omvang van de infrastructurele werken, en dus de totale omvang van de productiecapaciteit, ruimer op te zetten dan volgens de prognose van de waterbehoefte strikt nodig zou zijn. Dit biedt enerzijds de mogelijkheid onverwachte ontwikkelingen naar boven in de groei van het waterverbruik op te vangen. Anderzijds wordt door een zekere overmaat aan werken, die voor een deel elkaars alternatief kunnen zijn, in de beschouwingen te betrekken, de nodige speelruimte geboden voor overleg tussen de verschillende belangengroeperingen. Zo kan ook bij de planning de nodige flexibiliteit worden ingebracht. Geheel anders is de functie van de prognoses van de waterbehoefte van

bevolking en industrie bij de ontwikkeling van de tienjarenplannen. Binnen dit kader zullen de waterleidingbedrijven immers feitelijk beslag op ruimte en water leggen en tot investeringen overgaan. Dan is een voortdurende bezinning op het te verwachten waterverbruik noodzakelijk.

Hieruit volgt dat een fundamentele en kritische discussie over het toekomstige waterverbruik in eerste instantie moet worden gevoerd bij de opstelling van de tienjarenplannen. De VEWIN onderschrijft gaarne conclusie 13 op blz. 40, dat het beleid o.m. moet zijn gericht op een rationeel waterverbruik. Dit streven komt in haar voorlichtingsactiviteiten reeds vele jaren sterk tot uitdrukking. Gewaakt moet worden tegen stromingen, die, op voorhand en zonder nauwkeurige analyse, adviseren tot een aanpassing van de omvang van de infrastructuur op een lagere prognose. Dit zou leiden tot het opgeven van de juist in dit stadium zo nodige beleidsruimte.

Bronnen van de watervoorziening

In hoofdstuk 3 van het Structuurschema wordt aandacht besteed aan de kwantitatieve aspecten van het zoete grondwater, het zoete oppervlaktewater en het zoute en brakke water.

Ten aanzien van het zoete grondwater is het een juiste stellingname dat de vele belangen die zijn gemeoid met het gebruik van deze grondstof, noodzaken tot een nauwkeurige belangenafweging, teneinde te komen tot een optimale toedeling van dit grondwater, zodanig dat het grootste maatschappelijk nut wordt verkregen met de geringste offers.

Deze benadering dient mede in het licht te worden gezien van de conclusies 5 en 6 op blz. 38:

Conclusie 5: 'Grondwater dient waar mogelijk te worden bestemd voor huishoudelijk gebruik en die industriële doeleinden, waarvoor hoge kwaliteit een voorwaarde is'.

Conclusie 6: 'Voor de handhaving van de kwaliteit van het grondwater is een stringente bescherming van de waterwingebieden en het grondwater in het algemeen vereist'.

De waterleidingbedrijven beklemtonen in dit verband nogmaals de noodzaak van de totstandkoming van een algemene grondwaterwet, waarbij niet — zoals nu het geval is — alleen de waterleidingbedrijven aan een vergunning voor het onttrekken van grondwater onderhevig zijn, doch alle gebruikers van deze grondstof. Op korte termijn dient waar mogelijk een einde te worden gemaakt aan het ondoelmatig

gebruik van het grondwater. Met name is een kritische benadering nodig van het gebruik van het grondwater in industriële processen en voor koeldoeleinden.

Het grondwater is van uitermate grote betekenis voor de Nederlandse openbare watervoorziening. Daarom dienen de wingebieden tegen ieder potentieel gevaar van verontreiniging te worden beschermd. De totstandkoming van een wettelijke regeling inzake de bescherming van de bodem en het grondwater dient dan ook een hoge prioriteit te hebben.

Hierbij dient niet alleen de bescherming van het zoete grondwater aan de orde te zijn, doch evenzo die van het brakke en zoute grondwater. De verwachting is immers gerechtvaardigd dat dit grondwater, door toepassing van ontzoutingstechnieken, binnen afzienbare tijd een belangrijke bron voor de openbare watervoorziening zal kunnen zijn. Tegen diepwellingen, met name in deze zone, dient dan ook streng te worden gewaakt.

De nu gehanteerde prognose van 1900 miljoen m³ winbare grondwater per jaar mag, zoals in het Structuurschema gesteld, inderdaad slechts als een voorlopige uitkomst worden beschouwd. Het is echter van grote betekenis dat de studies die moeten leiden tot een meer definitieve uitspraak met kracht worden voortgezet. De huidige gang van zaken rond de vergunningverlening in het kader van de Grondwaterwet Waterleidingbedrijven acht de VEWIN discutabel. Zo is de tijd die ligt tussen aanvraag tot onttrekking en verlening van de vergunning te lang en schept het verlenen van 'tijdelijke vergunningen' onaanvaardbare onzekerheden. Een duidelijker beeld omtrent de winbare hoeveelheden grondwater is voor alle hierbij betrokken belangen noodzakelijk. Niet onvermeld mogen hierbij blijven de internationale aspecten die met name aan onze landsgrenzen met de winning van grondwater zijn verbonden. De toevoer van water via de ondergrond naar Nederland is op een aantal plaatsen evident en noodzaakt tot studies op bilateraal niveau en tot bindende afspraken voor de winning aan weerszijden van de landsgrens. Het Structuurschema besteedt uitgebreid aandacht aan de kwantitatieve en kwalitatieve aspecten van het naar ons land toevoerende oppervlaktewater. Centraal staan hierbij de slechte kwaliteit van het Rijnwater en de kwantitatieve ontoereikendheid van de Maas. De VEWIN stemt in met de noodzaak tot de ontwikkeling van waterhuishoudkundige modellen op basis waarvan een optimale belangenafweging en een harmonische toedeling van water uit de ter beschikking staande bronnen kan

worden nagestreefd. Dit geldt zowel nationaal als internationaal. Met name voor de Maas is het noodzakelijk, dat internationaal bindende afspraken tot stand komen ten aanzien van zowel de kwaliteit als de kwantiteit van het grensoverschrijdende water. In dit kader bestaat er dringend behoefte aan een snelle totstandkoming van het in voorbereiding zijnde 'structuurschema waterhuishouding' en een wet op de waterhuishouding. Het stemt de waterleidingbedrijven tot verheugen dat Rijkswaterstaat in open overleg is getreden met de diverse belangengroeperingen omtrent doel, strekking, inhoud en werkwijze die hierbij voor ogen staan. Het eerder genoemde Planbureau van de VEWIN zal hierbij vanuit onze bedrijfstak een belangrijke inbreng kunnen leveren.

Een onderwerp van aanhoudende zorg is de toenemende verslechtering van de kwaliteit van het Rijnwater. Het VEWIN-standpunt ten aanzien hiervan is de Rijksoverheid genoegzaam bekend, evenals de noodzaak tot internationale regelingen, gekoppeld aan internationale beheersbevoegdheden. Op blz. 55 van het Structuurschema wordt medegedeeld, dat voor de verwezenlijking van de thans nodig geachte projecten ten behoeve van de openbare watervoorziening tot het jaar 2000, investeringen zullen moeten worden gedaan tot een totaalbedrag van rond 5 miljard gulden (prijsspeil 1972). Hierbij zijn de uitbreidingsinvesteringen in distributienetten en vervangingsinvesteringen nog buiten beschouwing gelaten. Hierbij moet men zich terdege realiseren dat een aanzienlijk deel van deze investeringen veroorzaakt wordt door de toenemende verslechtering van de kwaliteit van het Rijnwater. Met andere woorden: hier moet worden gecompenseerd wat elders, aan de bron van de vervuiling, door anderen wordt nagelaten. Uit een oogpunt van internationaal milieubeheer is hier sprake van een ontoelaatbare situatie.

Voorraadvorming is één van de wezenlijke onderdelen van het Structuurschema en vormt één van de belangrijke claims die op de ruimtelijke indeling van Nederland worden gelegd. Aan voorraadvorming zal bij het gebruik van oppervlaktewater nooit zijn te ontkomen uit een oogpunt van het latent aanwezige gevaar van accidentele verontreiniging van het oppervlaktewater. De hierboven uitgaande omvang van de voorraden wordt bepaald door de kwaliteit van het beschikbare oppervlaktewater en ter beschikking staande zuiveringstechnieken, een en ander geplaatst in relatie tot de kwaliteitscriteria die aan drinkwater worden gesteld, de met de zuivering gemoeide kosten en vooral de veiligheid en

betrouwbaarheid, die primair zijn voor een openbare watervoorziening. Ten aanzien van de kwaliteitscriteria die aan drinkwater kunnen worden gesteld, wordt in het Structuurschema een aantal uitgangspunten geformuleerd, die voor een deel ook mede ten grondslag liggen aan de bepaling van de nodige omvang van de watervoorraden. De VEWIN onderschrijft in de huidige fase deze uitgangspunten.

Het is de VEWIN overigens bekend dat deze uitgangspunten met name buiten de kring van de waterleidingbedrijven niet steeds worden onderschreven. Daarbij valt op, dat de hiermede verband houdende kritiek niet altijd stoelt op voldoende gefundeerde onderzoeken en meningsvorming. Het is goed zich voortdurend kritisch te bezinnen op deze kwaliteitscriteria in relatie tot de bronnen waaraan het water moet worden onttrokken en de technische ontwikkelingen op het gebied van de zuiveringsmethoden. De bedrijfstak streeft binnen de huidige opvattingen omtrent kwaliteitscriteria, kosten, veiligheid en betrouwbaarheid naar een perfectionering van de zuiveringstechnieken en dientengevolge naar een zo gering mogelijk ruimtebeslag. Zij financiert hiertoe een omvangrijk speurwerkprogramma, waarin mede aandacht wordt besteed aan het hergebruik van afvalwater.

Verwacht mag worden dat dit speurwerk een, zij het misschien beperkte, bijdrage zal leveren in het terugbrengen van de nodige omvang der voorraden. Een doorbraak ten gunste verwacht de VEWIN echter alleen indien de kwaliteit van het oppervlaktewater drastisch wordt verbeterd.

Beleid

In algemene lijnen kon de VEWIN de in hoofdstuk 4 ontwikkelde gedachtingang ondersteunen. De algemene conclusie op blz. 35, die luidt: 'Algemeen kan worden gesteld, dat de voorziening met drinkwater in de meest strikte zin van het woord van essentieel belang is voor de samenleving en uit dien hoofde een hoge prioriteit geniet' verdient bijzondere aandacht. De VEWIN is geneigd te spreken van de hoogste prioriteit en vindt dat bij de afweging van de belangen van de diverse groeperingen, of dit nu betrekking heeft op grondwater of oppervlaktewater, duidelijk blijkt zal moeten worden gegeven van de hoge prioriteit die aan de drinkwatervoorziening is gegeven.

De VEWIN vraagt ook speciale aandacht voor conclusie 11, die luidt: 'Door concentratie van bedrijven moet worden bevorderd, dat de taken van de openbare watervoorziening op doelmatige en verantwoorde wijze worden vervuld'.

Hiermede wordt in een aantal zinnen een onderwerp behandeld, of liever gezegd afgehandeld, waarover op zichzelf reeds een groot aantal studies is en nog moeten worden verricht. Voordat deze zijn afgesloten, kan een dergelijke conclusie niet in al zijn facetten worden overzien. Dat moet worden bevorderd dat de taken van de openbare watervoorziening op doelmatige en verantwoorde wijze worden vervuld, zal niemand ontkennen. Op welke onderdelen 'concentratie' hiertoe een bijdrage kan leveren verdient nadere studie en een overtuigende argumentatie.

De VEWIN is voorshands van mening dat het zwaartepunt vooral zal liggen op de productie. Er zal moeten worden gestreefd naar bedrijfseenheden die uit technisch en economisch oogpunt aan nader te formuleren criteria zullen moeten voldoen.

Uitvoering

Tenslotte de in hoofdstuk 5 voorgestelde procedures om tot de planning en uitvoering van de nodige werken te komen.

Als uitgangspunt is hier gekozen, dat het Structuurschema wordt aangemerkt als een planologische kernbeslissing van de regering voor de lange termijn. In dit verband doorloopt het onderhavige stuk de procedure die in bijlage I van de Nota van 19 september 1972 van de minister van Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening aan de Tweede Kamer, inzake de openbaarheid bij de voorbereiding van het ruimtelijk beleid, is aangegeven.

De VEWIN heeft reeds in het overleg met het Rijksinstituut voor Drinkwatervoorziening herhaaldelijk haar bezorgdheid tot uitdrukking gebracht over de lange tijd die de procedures in beslag zullen nemen. Zij is bevreesd dat vertragingen zullen optreden die de totstandkoming van de nodige werken ernstig kunnen belemmeren, ofwel dat werken kunnen ontstaan die op het tijdstip van gereedkomen niet meer voldoen aan de dan geldende technische en economische optima.

Men moet ervan uitgaan dat volgens de in het ontwerp-Structuurschema voorgestelde procedure met de herziening van het structuurschema 4 à 5 jaar zullen zijn gemoeid. Voor de totstandkoming en goedkeuring van een tienjarenplan moet op 2 à 3 jaar worden gerekend, terwijl volgens de VEWIN opstelling en vaststelling van een basisplan 1 à 2 jaar zal vergen. Uitgaande van de veronderstelling dat de bouwtijd voor een bepaald werk 3 jaar bedraagt en het desbetreffende werk reeds thans deel uitmaakt van de infrastructuur van het Structuurschema, raamt de VEWIN dat vanaf opnemings van het werk in het tienjarenplan tot aan de realisering bijna

steeds meer dan 7 jaren nodig zullen zijn. Mocht het bovendien om een werk gaan dat nog geen deel uitmaakt van de infrastructuur, dan is het mogelijk dat de nodige tijdsduur nog met ca. 2 jaar zal worden verlengd.

De VEWIN moet de conclusie trekken dat deze procedures te lang zijn voor een optimale ontwikkeling van de openbare watervoorziening. Zij geeft dan ook ernstig in overweging de thans voorgestelde procedures waar mogelijk te bekorten. Bij de nu voorziene lengte van de procedures is de VEWIN geneigd de vraag of de voordelen, die aan de introductie van dit type planologische beslissingen zijn verbonden, opwegen tegen de nadelen daarvan, ontkennend te beantwoorden.

Tenslotte zal het een ieder duidelijk zijn dat van een soepele overgangsregeling sprake zal moeten zijn om over te schakelen van de huidige gang van zaken naar de toch altijd langdurige procedure van het structuurschema.

